

РЕШЕНИЕ

№ 4345

гр. София, 28.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 14.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **4418** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл. ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма]- [населено място] срещу Ревизионен акт №Р-22221220002340-091-001/16.12.2020 година, потвърден и изменен с Решение №379/11.03.2021 година на Директор на Дирекция ОДОП, с който са определени допълнителни задължения за ДДС и за ЗКПО в размер на 22187,94 лева.

Развитите в жалбата подробни оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания ревизионен акт. Твърди се ,че при издаване на РА се допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, необсъждане на приложените доказателства и неправилното им и анализиране. Посочва се още, че при издаване на Ревизионния акт са допуснати и нарушения на материалния закон. Иска се отмяна на ревизионния акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят- [фирма]- [населено място] редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, се представлява от адвокат К., редовно упълномощена, която поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена. Заявява претенция за присъждане на разноски. .

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция ”Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП-гр. С., редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от юрисконсулт В., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение

и моли да бъде редуцирано.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед №330/30.12.2009 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място] А. Б. е назначена за държавен служител на длъжността- Старши инспектор по приходите, считано от 01.10.2009 година.

Със Заповед № 56.12/30.10.2012 година на Директор ТД на НАП- [населено място] И. М. е преназначен на длъжността- Началник сектор“ Ревизии“ при ТД на НАП- С. с И.- [населено място] считано от 01.11.2012 година.

Със Заповед №3249/09.11.2018 година на Директор ТД на НАП- [населено място] А. Н. е преназначена на длъжността- Главен инспектор по приходите в ТД на НАП, с И.- [населено място], считано от 01.11.2018 година.

Със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 година на Директор ТД на НАП- [населено място] е наредено функциите на компетентен орган по чл.112,ал.2, т.2 от ДОПК, считано от 03.02.2020 година да се изпълняват от поименно изброени органи по приходите измежду които и Г. И. М. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ и определил техните заместници.

Със Заповед за възлагане на ревизия от 24.04.2020 година Г. И. М. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ възложил да бъде извършена ревизия на [фирма] [населено място], определил състава на ревизиращия екип- А. А. Н. на длъжност главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и М. А. Б. на длъжност- старши инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- Корпоративен данък за периода от 01.01.2018 година до 31.12.2019 година, ДДС за периода- 29.01.2018 година до 31.12.2019 година, срока, в който следва да завърши ревизията - три месеца, считано от датата на връчване на ЗВР.

Последната е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на дата 12.05.2020 година.

Със Заповед за изменение на ЗВР от 12.08.2020 година, органът, възложил ревизията Г. И. М. определил нов срок за завършване на ревизията до 11.09.2020 година.

Заповедта за изменение на ЗВР е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на дата 13.08.2020 година.

С нова Заповед за изменение на ЗВР от 10.09.2020 година органът, възложил ревизията- Г. И. М. определил нов срок за завършване на ревизията до 09.10.2020 година.

Заповедта за изменение на ЗВР е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на дата 18.09.2020 година.

На 24.11.2020 година А. А. Н. на длъжност- главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и М. А. Б. на длъжност- старши инспектор по приходите съставили РД № Р-22221220002340-092-001, с което предложили да бъдат установени задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РД е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на 25.11.2020 година.

На 16.12.2020 година Г. И. М. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ и А. А. Н. на длъжност- главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията издали обжалвания Ревизионен акт № Р-22221220002340-091-001, с който определили задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно

посочени в него.

Ревизионният акт е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на дата 22.12.2020 година.

На 04.01.2021 година дружеството– жалбоподател депозирало жалба срещу издадения Ревизионен акт до Директор на Дирекция“ ОДОП“, а последният с Решение № 379/11.03.2021 година изменил обжалвания Ревизионен акт в оспорената част на установените задължения за данъчен период месец 06.2019 година и по ЗКПО за 2019 година, като установения с РА резултат по ЗДДС данък за внасяне в размер на 1044,04 лева определил данък за възстановяване в размер на 7,96 лева, установения с РА резултат по ЗКПО за 2019 година печалба в размер на 53 798,98 лева определил на печалба в размер на 48538,98 лева, съответно установеният данък в размер на 5379,90 определил на 4853,89 лева ведно със съответните лихви, потвърдил обжалвания Ревизионен акт в частта на установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди месец 04.2018 година, месец 06.2018 година, месец 12.2018 година, месец 02.2019 година, месец 05.2019 година и месец 08.2019 година, както и в частта на установения резултат по ЗКПО за 2018 година и оставил без разглеждане жалбата срещу РА в частта на установените резултати по ЗДДС от месец 01.2018 година до месец 03.2018 година, месец 05.2018 година, от месец 07.2018 година до месец 11.2018 година, месец 01.2019 година, месец 03.2019 година, месец 07.2019 година и от месец 09.2019 година до месец 12.2019 като недопустима и прекратил производството по жалбата в тази част.

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства, описани в 5 броя папки приложения.

По делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните основна и допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, като в заключенията си вещото лице дава подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание, експертът заявява, че поддържа заключенията.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява основателна, но по съображения, различни от сочените в нея.

При проверката законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт № Р-22221220002340-091-001/16.12.2020 година е издаден от некомпетентни органи и е нищожен.

Още с Определението за насрочване съдът УКАЗА НА ОТВЕТНИКА ПО ЖАЛБАТА, ЧЕ ЗА ОБСТОЯТЕЛСТВОТО, ЛИЦЕТО Г. И. М. КЪМ ДАТИТЕ НА ИЗДАВАНЕ НА ЗВР И РА Е ЗАЕМАЛ ДЛЪЖНОСТТА- НАЧАЛНИК СЕКТОР И Е ОПРЕДЕЛЕН ЗА ОРГАН, КОЙТО МОЖЕ ДА ВЪЗЛАГА РЕВИЗИИ КЪМ ТАЗИ ДАТА НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ/ КАК Е ОПРЕДЕЛЕН СЪЩИЯТ ДА ИЗДАВА ЗВР НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ/ В ТОВА ЧИСЛО ПРОТОКОЛ ОТ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ИЛИ ДРУГ ДОКУМЕНТ,УДОСТОВЕРЯВАЩ, ЧЕ РЕВИЗИЯТА Е ВЪЗЛОЖЕНА НА

НЕГО, ЛИЦЕТО А. А. Н. КЪМ ДАТИТЕ НА ИЗДАВАНЕ НА ЗВР, РД И РА Е ЗАЕМАЛА ДЛЪЖНОСТТА-Главен инспектор по приходите и е бил определен за ръководител на ревизията, лицето М. А. Б. към датите на издаване на ЗВР и РД е заемала длъжността- СТАРШИ инспектор по приходите, ЛИЦАТА,УЧАСТВАЩИ В ПРОИЗВОДСТВОТО ПО ИЗВЪРШВАНЕ НА РЕВИЗИЯ СА ПРИТЕЖАВАЛИ КВАЛИФИЦИРАН ЕЛЕКТРОНЕН ПОДПИС В ТОВА ЧИСЛО И УДОСТОВЕРЕНИЕ ОТ ДОСТАВЧИКА ЗА ТАКЪВ,НЕ СОЧИ ДОКАЗАТЕЛСТВА.

По отношение на органа, възложил ревизията- Г. И. М. на длъжност- Началник сектор "Ревизии" при ТД на НАП ответникът по жалбата не представи доказателства за това същият служител към датата на издаване на първата ЗВР и последващите да е определен за такъв и да може да възлага ревизии именно на жалбоподателя. Наред с това, приложената на лист 464 от делото Справка също по никакъв начин не може да обуслови компетентност на Г. И. М. като орган , на който е разпределена ревизията на жалбоподателя, защото от нея е видно ,че с Работна карта за индивидуална селекция №С-22221220011404 от 02.04.2020 година прикачен от С. С. Н. е определен препоръчителен обхват на ревизията ЗКПО- Корпоративен данък от дата 01.01.2018 година до 31.12.2019 година по ЗДДС за периода 29.01.2018 година до 31.12.2019 година и е посочено, че ревизията ще бъде възложена на автоматично избран ревизиращ екип, но доказателства кой автоматично е избраният ревизиращ екип по делото липсват. От така представеното доказателство не може да се установи, че Г. И. М. е автоматично избран да бъде орган по възлагане на жалбоподателя, нито пък има доказателства за автоматично определения ревизиращ екип, който следва да извърши ревизията. Няма и доказателства, че лицето, посочено като ръководител на ревизията е определено да бъде такъв, при съобразяване с обстоятелството, е качеството ръководител на ревизията не се получава по силата на закона, а следва да има нарочна Заповед на Директор ТД на НАП за определяне на ръководител на ревизията и въз основа на конкурентен подбор/, като лицето определено да бъде ръководител на ревизията получава допълнително възнаграждение за това. Издадените Заповеди за възлагане на ревизия и за изменение на заповеди за възлагане на ревизия, и Ревизионният акт са издадени при изначална липса на материална компетентност на възлагащия орган- Г. И. М., който не е притежавал компетентност да възлага ревизии и да издава ревизионния акт именно на жалбоподателя, както и липсата на доказателства за автоматично избран ревизиращ екип. Липсата на материална компетентност у органа, възложил ревизията и издател на Ревизионния акт, както и липсата на доказателства за компетентност на лицата, участващи в ревизионното производство чрез автоматичен избор, го прави нищожен, защото в най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на юридически /административни актове/,компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността на държавните органи е израз на специализацията на функциите на държавно управление и очертава кръга от задачи, възложени на отделните органи по осъществяването на определени държавни функции. Най-често, компетентността се определя като система от правомощия-съвкупност от права и задължения от особен характер, предоставени на органа за осъществяване на държавната власт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки

тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първо то основание за оспорване на административните актове-чл.146,т.1 АПК/приложим по силата на препращащата норма на параграф 2 от ДОПК/.Липсата на компетентност у издателите на обжалвания ревизионен акт, прави последния нищожен, непораждащ правни последици и предпоставя обявяването и.

Предвид действащата от 01.01.2021 г. нова разпоредба на [чл. 160, ал. 5 ДОПК](#), настоящият състав следва да приложи [чл. 173, ал. 2 АПК](#). Визираната разпоредба на [чл. 160, ал. 5 ДОПК](#) е процесуална и при липсата на преходна разпоредба в [ДОПК](#) следва да намери незабавно приложение спрямо всички висящи спорове. На тази плоскост, в нормата на чл.173,ал.1 от АПК, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество. По аргумент от нормата на алинея втора на чл.173 от АПК, извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Предвид това административната преписка следва да бъде изпратена на Началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП- [населено място] за извършване на нова ревизия от компетентни органи.

Претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъди сумата от 1000 лева- заплатена държавна такса и депозит за вещо лице. Жалбоподателят не претендира адвокатско възнаграждение в този смисъл съдът не обсъжда направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, депозирано от страна на процесуалния представител на ответника по жалбата в последното съдебно заседание.

Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски.Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт,с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция.Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-София град

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Ревизионен акт №Р-22221220002340-091-001/ 16. 12.2020 година, потвърден и изменен с Решение №379/11.03.2021 година на Директор на Дирекция“ ОДОП“, с който са определени допълнителни задължения за ДДС и за ЗКПО в размер на 22187,94 лева НА [фирма] ГР. С..

ИЗПРАЩА АДМИНИСТРАТИВНАТА ПРЕПИСКА НА НАЧАЛНИК СЕКТОР“ РЕВИЗИИ“ ПРИ ТД НА НАП-С. ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА НОВА РЕВИЗИЯ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПРИ ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ“ ОДОП“ ПРИ ЦУ НА НАП- ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА [фирма] ГР. С. СУМАТА ОТ 1000 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ДИРЕКЦИЯ „ОДОП“ ПРИ ЦУ НА НАП- ГР. С..

На основание чл.138 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК, вр. с чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ: